

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

...وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ.

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى يَدَيْكَ رَجُلًا خَيْرٌ لَكَ مِمَّا

طَلَعْتَ عَلَيْهِ الشَّمْسُ وَعَرَبَتْ.

HER ŞEY ALLAH'I ANLATIR

Muhterem Müslümanlar!

İbret nazarıyla etrafına bakan bir insan, her şeyi yoktan var eden, şekillendiren ve idare eden bir yaratıcının olduğunu idrak eder. Gezegenlerin hiç sapmadan yörüngelerinde akıp gitmesi, güneşin yeryüzünü aydınlatması, ayın ve yıldızların bir kandil gibi geceyi süslemesi, bize adeta ‘Rabbini unutma!’ diye haykırır. Her köşesi hikmetle bezenmiş dünyamız, bizi, bir tek olan Allah’a çağırır. Kur’an-ı Kerim; “Onlar göğün nasıl yükseltildiğine, dağların nasıl dikildiğine, yeryüzünün nasıl yayıldığına bakmazlar mı?”¹ sorularıyla bizi tefekküre davet eder.

Aziz Müminler!

İnsanı mutsuzluğa götüren nedenlerin başında inançsızlık gelmektedir. Zira inançsızlık, hayatı anlamsızlaştırır. İnsanı yalnızlaştırır. Kişide, sorumluluk bilincinin kaybolmasına sebep olur.

İmandır o cevher ki İlâhî ne büyüktür...

İmansız olan paslı yürek sinede yükür!

Bir yaratıcının varlığına inanmak, onun her an yanında olduğunu bilmek ise insana huzur ve güven verir. Kişiyi anlamsızlık karanlığından kurtarır. Ayet-i kerimede bu hususa şöyle işaret edilir: “...Kim Allah’a iman ederse, Allah onun kalbini doğruya iletir. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.”²

Değerli Müslümanlar!

Hayata dair soruların cevaplarını Yüce Yaradan’ı inkâr ederek bulamayız. Nereden geldiğimizi, nereye gittiğimizi, neden ve niçin yaratıldığımızı vahy-i ilâhî olmadan bilemeyiz. İtaat

ve isyan sınırlarının Cenâb-ı Hak tarafından belirlenmediği bir dünyada neyin iyi, neyin kötü olduğunu tam anlamıyla kavrayamayız.

Kıymetli Müminler!

Yeryüzünde yaşanan hiçbir kötülüğün müsebbibi Allah Teâlâ değildir. O, kullarına karşı çok merhametlidir. Cenâb-ı Hak, insanların iyiliğini ister. Kötülük yapmalarına, zulme düşmelerine de asla rıza göstermez. Hal böyleyken nefsine uyan, hevâ ve hevesine tabi olan insanlar, kötülüğe ve zulme sebep olmuş, olmaya da devam etmektedir. Kur’an-ı Kerim’de, “Gerçek şu ki Allah insanlara zerre kadar zulmetmez, ancak insanlar kendilerine zulmederler”³ buyrulur bu hakikate işaret edilmektedir.

Aziz Müslümanlar!

Yüce Rabbimiz; kaynağını vahiyden alan peygamberleri, müjdeleyici ve uyarıcı olarak göndermekle kullarına büyük bir lütufta bulunmuştur. Her birisi hidayet rehberi olan; hak ile bâtılı, doğru ile yanlış beyan eden ilâhî kitapları indirmekle insanlığın huzur ve mutluluğunu istemiştir. Bu ilâhî silsilenin son halkasını, Hz. Muhammed Mustafa (s.a.s) ve ona gönderilen Kur’an’ı Kerim ile kemale erdirmiştir. Ebedi ahiret yurdunu yaratmakla; her hak sahibinin hakkını almasını, inanan ile inanmayanların ayırt edilmesini murat etmiştir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Bugün, içinde bulunduğumuz sorumluluk; inançsızlık girdabında boğulan insanlara gönül dünyamızı açmak, ilâhî mesajları onlarla buluşturmadır. Peygamber Efendimiz (s.a.s)’in sünnet-i seniyye membaı ile gençlerimizin inanca dair susuzluklarını gidermeye çalışmaktır. Çocuklarımızın gönüllerine tatlı dil ve güler yüzle Allah sevgisini nakşetmektir. Sevgili Peygamberimiz (s.a.s)’in şu nasihatini kendimize rehber kılmaktır: “Senin vesilenle Allah azze ve celle’nin bir kişiyi hidayete erdirmesi, senin için güneşin üzerine doğduğu ve battığı her şeyden daha hayırlıdır.”⁴

¹ Gâşiye, 88/18-20.

² Tegâbün, 64/11.

³ Yûnus, 10/44.

⁴ Taberânî, el-Mu’cemü’l-Kebir, I, 315.